

Prejudicis, pors i conflictes emocionals en el camp

Tensió. La primera accepció que ofereix la RAE sobre aquest concepte és el següent: «Estat d'un cos sotmès a l'acció de forces oposades que l'atreuen». Si bé també significa: «Estat anímic d'excitació, impaciència, esforç o exaltació». Crec que no hi ha millor substantiu per a definir la literatura de **Sara Mesa**. O almenys no hi ha millor substantiu per a mi, ja que sempre que lleigeixo les seues històries sento una tensió màxima. Tot el meu cos s'articula, es torna rígid, com si estigués en alerta. Així mateix, el meu estat emocional es transforma, muta. Nervios, fins i tot accelerat, romanc al mateix temps absorbt en la història que em conta; en un cert sentit, sóc com un satèl·lit atret per un cos major la força gravitacional del qual és poderosa. I és que la literatura de Mesa és poderosa, única a l'hora de suggestionar al lector, al qual endinsa en profunds universos emocionals i psicològics.

Mentre lleigeixo *Un amor* (Anagrama), la se-

ua última novel·la, sento alguna cosa semblança al que vaig sentir quan vaig veure el llargmetratge de **Lars Von Trier** *Dogville* —si bé el final d'aquesta pel·lícula és molt més dramàtic per la seua posada en escena gairebé operística—. Sóc com un testimoni agitat i intrús en la vida de Nat, la seua protagonista, una dona que decideix canviar la seua vida i traslladar-se a un poble on sent que no encaixa. Aquest sentit de no pertinença, fins i tot d'hostilitat que sent Nat respecte als seus veïns, provoca que de manera gradual vagi creixent aquest sentiment dramàtic, tibant, que Mesa va intercalant a més amb la minuciosa i pausada descripció anímica de la jove el comportament de la qual es va tornant més i més desconfiat, sospitós i fins i tot poregós.

Una casa atrotinada, un amo que produeix aversió des del primer moment, un matrimoni veí aparentment modèlic, una espècie d'artista *hippie* local, un gos de carrer i

un alemany impassible són alguns dels ingredients que Sara Mesa utilitza per a estrènyer encara més el cercol d'aquest neguit, d'aquest estat de no integració, dels prejudicis i de la inestabilitat emocional de Nat, qui sembla embogir per moments quan intenta iniciar una relació sexual i amorosa, i sobretot quan tot el seu món entra en conflicte amb si mateix, fruit del seu propi fracàs, incrementant aquesta distància interpersonal marcada des de l'inici per la diferència.

Resulta sorprenent com Mesa és capaç de transmetre una aparent tranquil·litat en cada pàgina quan a poc a poc ens adonem que no existeix tal cosa. Observem gairebé esbalaïts la bonança d'un poble que no triga a mostrar les seues manques i el seu esperit combatiu davant el cas estrany, la indiferència a l'hora d'establir relacions personals, els recels subjacents i els excessos. Assistim també a un conflicte afectiu, a la demostració d'una violència implícita, fruit de la desconfiança. Ens anem tibant, més i més.

La facilitat que té l'autora per a submergir-nos de ple en la mateixa angoixa que sent i pateix la protagonista al llarg d'aquesta història fa que un no pugui més que prostrar-se davant el seu mestratge narratiu. **ERIC GRAS**

SARA MESA

Un amor

Editorial: **Anagrama**

Barcelona, 2020

Pàgines 192

Narrativa